

Svetovni potepuhi - Frkolinček, Martinček in Pavlinček - pri teti Dolgouhi

NEHOTE SE JE SPOMNIL TETE DOLGOUHE IN ŽE JO JE ZAGLEDAL, KAKO KRMARI VISOKO MED OBLAKI NARAVNOST PROTI DOMU. VSO POT PA IZPUŠČA IZ NEVSAHLJIVE VREČE BELE KROGLICE — TOČO. EDINA ŽIVLJENJSKA SVRHA JI JE BILO PAČ ONESREČEVANJE LJUDI.

KOMAJ JE FRKOLINČEK ŠE UTEGNIL ZLESTI NA KNJIGE, KO JE TETA DOLGOUHA ŽE PRIHRUMELA V STOLP, KRIČE:

»KJE SO MI OČALA?
VSE ŽEPE SEM ŽE PREISKALA,
BREZ NJIH KOT SLEPA SEM KOKOŠ.
MAR ODGOVORIL MI NE BOŠ?«

FRKOLINČKU SE JE KAR STEMNILO PRED OČMI IN ZAJECLJAL JE:

»TU SO, TU LEŽE...«

TETA DOLGOUHA JIH JE POGRABILA IN VTAKNILA V ŽEP. ZDAJ ŠELE JE ZAGLEDALA TOVARIŠA ZLODJA. NEZNANSKO SE GA JE RAZVESELILA. SKOČILA JE K NJEMU, GA OBJELA IN POLJUBILA S TAKO SILO, DA JE PLJUSKNILO, KO DA SE JE UTRGAL OBLAK.

ZLODEJ SE JE ZBUDIL IN VRNIL POZDRAV TETI. POHVALIL JE FRKOLINČKOVO VESTNOST, POTEM STA PRIČELA ŽIVAHEN RAZGOVOR. FRKOLINČEK MU JE PAZLJIVO SLEDIL, KER JE VEDEL, DA BO MARIKAJ IZVEDEL, O ČEMUR NITI SANJAL NI.

ZLODEJ SE JE PRITOŽEVAL NAD LJUDMI, DA ŠE VEDNO NISO DOSTI HUDOBNI. PRAŠAL JE ZA SVET IZKUŠENO TETO DOLGOUHO. ZALISTALA JE PO ČRNI KNJIGI IN BRALA:

»NAJ V TABORA DVA SE VES SVET RAZDELI,
V ENEM BOGATCI, V DRUGEM BERAČI;
BOGATEC NAJ REVEŽE TLAČI,
REVEŽ PA KREPKO NAJ SE MU UPIRA —
OD GNEVA VES SVET NAJ UMIRA...«

ZLODEJ JE BIL VEŠ IZ SEBE OD SAMEGA VESELJA. DRL SE JE NA VSE GRLO:

»IMENITNO! TO NAJ SE STORI,
MED SEBOJ NAJ VSE SE POMORI!
VOJNE NISO VEČ HVALEŽNE!«

TETA DOLGOUHA JE POMIGALA S ČRNIMI, OSTRIMI ZOBMI
IN DEJALA:

»MISLIŠ? VOJNE SO ŠE NEIZBEŽNE,
PLINI, TANKI, BOMBE, TOPI —
PRELITA KRI
BI GNALA MLINSKE KAMNE TRI —
IN BOLEZNI NALEZLJIVE —
UNIČUJEJO LJUDI!
MRTVIH CELI TROPI —
TO ME VESELI!
EJ, SOVRAŠTVO SKRIVA ŠE MOČI
STRAŠNE, ZAPELJIVE!«

FRKOLINČKU JE PRIHAJALO SLABO. ZDAJ JE TUDI RAZUMEL
PRIKAZEN. RAD BI JO POKLICAL IN JI POVEDAL HUDOBNE NA-
KANE TETE DOLGOUHE IN ZLODJA. A KAKO? SAJ JE BIL SAMO
MAJCEN - PALČEK IN POVRH ŠE V SLUŽBI ZLOBNE TETE DOLGO-
UHE.

TAKO JE BIL ŽALOSTEN KAKOR ŠE NIKOLI. TETA DOLGOUHA
PA JE ČITALA DALJE:

»LJUDEM IZTRGAJ ŠE SRCE
IN DAJ JIM KARTE, ŽGANJA, VINA,
NA SVETU BO SAMO GORJE
IN ZEMLJA SOLZ DOLINA!«

ZLODEJ SE JE STRAŠANSKO NAVDUŠIL IN VPIL, DA SE JE VSE
TRESLO:

»TAKO, TAKO SE GOVORI,
TAKO, TAKO NAJ SE ZGODI!«

(DALJE PRIHODNJIČ)